

34 -
 ИСТОРИЯ
 ЛЕ...

ЛИТЕРАТУРЕН
 ИНСТИТУТ
 Ф. № 5818
 ИВАН

и да било благоприятни условия за научна работа. Казах му: "Ще работиш като мене, ще учиш, ще твориш и ще порастнеш в живота". Казах му и много други окуражителни думи, които, мисля, че изиграха решително влияние върху него.

Той си замина /мисля за Кочериново/, за да се посвещава с Бойка. Бях му разказал как се "изтърсих" в София с багажа си. И ето, след няколко месеци /беше доста студено/ той натоварил багажа си на един камион и заедно с Бойка се "изтърсиха" в София.

Започнахме да му търсим работа. По това време бях техник в трамваите. Тъкмо да го назначат на същата длъжност, но нещо не го харесаха /Вапцарът изобщо не беше представителна личност/. Отказаха да издадат заповед за назначението му. Това оскърби всички ни, но най-много него. Потърсихме друга служба и той бе назначен в "Екарисажа"... После в железниците... Сетне без работа по принуда и собствено желание... и така до разстрела.

Смятам, че идването на Моряка в София изигра решителна роля в оформяването му като поет, борец и творец от голяма величина. Когато написа "Романтика", той споделяше идеите си за него и с мен. След като го написа - издекламира ми го в "Лисичата дупка" при чашка хубаво сунгуларско вино. Така ние го нарекохме, но дали беше такова, май бе съмнително.

По това време той се познаваше само с Георги Райчев. По-късно се запозна и с други и много други. Вапцаров твореше. Пряхиха се неговите "Моторни песни".

СОФИЯ, 8 април 1948 год.

ИНСТИТУТ ЗА
 БЪЛГАРСКА
 ЛИТЕРАТУРА

